

ژورنال کلاب یک برنامه آموزشی تعاملی است که استنتاج و درک اصولی کلی بر پایه شواهد و افزایش مهارتهای ارزیابی نقادانه را سبب میشود. در این برنامه آموزش که در آن تعدادی افراد به بحث درباره ی مقالات روز می پردازند. اساس ژورنال کلاب، یادگیری بر پایه حل مشکل است و در آن تعاملی ساختار یافته با شرکت کنندگان ایجاد می شود. ژورنال کلاب یک رویه دیرینه در آموزش علوم پزشکی است و در ارتقاء مهارت ارزیابی نقادانه در دانش مربوط به علوم بالینی تأثیر و اهمیت بسزایی دارد. تعداد شرکت کنندگان در جلسات ژورنال کلاب تعریف خاصی ندارد ولی قرائن حاکی است که برای حصول نتایج مطلوب تعداد حداقل ۱۲ نفر که حداقل نیمی از آنها متخصص در موضوع مورد باشند، لازم است.

از مهمترین دستاوردهای ژورنال کلاب میتوان به :

- ۱- ارتقای مهارت های طبابت مبتنی بر شواهد
- ۲- به روز نمودن اطلاعات پزشکی
- ۳- آموزش و ارتقاء مهارت های ارزیابی نقادانه
- ۴- تبیین و ایجاد ایده های پژوهشی
- ۵- تقویت دانش طبابت بالینی
- ۶- آموزش مستمر علوم پزشکی
- ۷- بهبود مهارت خواندن و درک مقالات علمی
- ۸- ارتقاء دانش و مهارت نگارش مقالات علمی
- ۹- بهبود مهارت بحث های گروهی اشاره کرد.

ژورنال کلاب ها معمولاً به سه شکل سنتی، مسئله محور و روش شناسی و گاهی ترکیبی از دو روش آخر برگزار می شوند.

در ژورنال کلاب سنتی یک مقاله انتخاب و شرکت کنندگان در مورد آن بحث و گفتگو می کنند.

در ژورنال کلاب مسئله محور، یک مشکل یا مسئله مطرح و مقالات مرتبط با این مشکل جستجو می شوند. یکی از مقالات مرتبط انتخاب و پروسه بحث و تبادل نظر در مورد آن اتفاق می افتد.

در ژورنال کلاب روش شناسی یک تحقیق اساسی انتخاب و به شرکت کنندگان مقالات انتخابی و تعدادی سؤال داده می شود که سئوالات، کیفیت تحقیق، تناسب اطلاعات روش و اعتبار نتایج را می سنجد. در واقع در این روش به جای تمرکز روی جنبه های بالینی و یا آموزشی تحقیق، بحث و گفتگو روی سئوالات محرک مشخص کننده مسئله متمرکز می شود.

گرچه ژورنال کلاب یک روش تعاملی و کارا در ارتقاء دانش و مهارت علوم پزشکی ست اما شیوه اجرای آن مشکلاتی را موجب شده که از آن جمله میتوان به موارد زیر بعنوان چالش های ژورنال کلاب مطرح کرد:

- انتخاب مقالات از شیوه نظام مند و روشنی پیروی نمی کند اغلب دستیار آموزشی با سوگیری های مشخص این کار را انجام می دهد. بیشتر مقالات انتخاب شده کیفیت و معیار های لازم را ندارند.

- دستیاران و غالب شرکت کنندگان، آموزش های لازم در مورد پژوهش و برگزاری جلسات بحث گروهی و نقادانه را ندیده اند. بیشتر شرکت کنندگان فقط متخصصین یک حوزه خاص هستند و در زمینه پژوهش تبحر کافی ندارد.

- دستیاران و شرکت کنندگان کم سابقه تر، کمتر در بحث ها شرکت می کنند و بهره چندانی از ژورنال کلاب نمی برند.

- تعدادی از شرکت کنندگان دارای نفوذ کاریزماتیک بوده و روح کلی بحث آزاد و بارش افکار را مخدوش می کنند و بطور مستقیم و غیر مستقیم بر نظرات جمع تأثیر می گزارند.

- معیارهای انگیزشی برای تعداد زیادی از شرکت کنندگان وجود ندارد و حضور در ژورنال کلاب برای آنها فقط رفع تکلیف و اجبار است.

به نظر می رسد آموزش آمار زیستی و اپیدمیولوژی به شرکت کنندگان، کارایی و اثر بخشی جلسات ژورنال کلاب را افزایش می دهد.